

DOMOVINA

Uredništvo je v Schillerjevih ulicah št. 3. — Dopise blagovolite frankirati, rokopisi se ne vračajo.

Izhaja dvakrat na teden, vsak **torek** in **petek** ter velja za Avstrijo in Nemčijo na leto 8 kron, pol leta 4 krona, 3 mesece 2 kroni. Za Ameriko in druge dežele toliko več, kolikor znaša poštnina, namreč: Na leto 13 kron, pol leta 6 kron 50 vin. Naročnina se pošilja upravnistvu, plačuje se vnaprej.

Za **inzerate** se plačuje 1 krono temeljne pristojbine ter od vsake petit-vrste po 20 vinarjev za vsakokrat; za večje inzerate in mnogokratno inseriranje znaten popust.

Spoznavaj se sam!

I.

Spoznanje samega sebe je prvi korak k popolšanju in zboljšanju. Ta resnica, ki ne velja samo za posameznike marveč tudi za narode, in pa srčna želja, da bi enkrat prijaznejše sonce zasijalo narodu mojemu, me je privedlo do tega, da podam naslednje vrstice slovenski javnosti.

Namen njim je, vsaj nekoliko pripomoči do tega, da Slovenci svoj položaj vsaj v nekaterih ozirih natančneje spoznamo in po tem spoznanju uravnamo vse svoje javno in zasebno delovanje.

V prvi vrsti je sestavek namenjen slovenski mladini vseh slojev, bodoči generaciji, koja mora dobro poznati domače razmere, ako hoče pametno in uspešno zastaviti svoje delo.

Prepričan sem, gosp. urednik, da se ne bode z vsem strinjali, kar sem napisal in kako sem napisal. Vseeno vas prosim, ne spreminjajte in ne kritikujte med tiskom ter ne rabite preveč svoje uredniške krtače. Pustite mi svobodno besedo, kakor mi ista vre iz srca, morebiti najde spet pot v katero mlado srce.

Preidem neposredno k stvari sami.

Slovensko šolstvo in šolstvo na Slovenskem. (Pregled.)

Nič manj nengodne, kakor je položaj Slovencev glede veljave našega jezika v vsem javnem življenju, so naše, t. j. slovenske šolske razmere. Meni sicer ni mogoče povedati vse resnice, a potrudil sem se pošteno, da povem le-to, kar je resnično.

Glede vprašanja slovenskega vseučilišča ima vse najvažnejše podatke „Vseučiliški zbornik“, knjiga, katero slovensko razumništvo vse premalo bere. V tem oziru so Slovenci nekaj že nekaj imeli, danes nimamo ničesar; še iz vseučiliških avl v Gradu in na Dunaju so vrgli naš jezik pred dobrim letom!

Srednje šole, t. j. gimnazije in realke, nimamo slovenske nobene: edini narod na Avstrijskem, ki presega število pol milijona a nima niti ene srednje šole v svojem jeziku. Da se krivičnost tega našega položaja še bolj razvidi, naj navedem nekaj števil:

Po zadnem ljudskem štetju 1900. l. so našli na Avstrijskem 9.168.000 Nemcev, 5.960.000 Čehov, 1.193.000 Slovencev, 727.000 Lahov, 711.000 Hrvatov in Srbov. Srednjih šol pa je bilo leto poprej (1899.) na Avstrijskem 298 in sicer 201 gimn. in realnih gimn. ter 97 realk. Od teh je bilo 108 gimn. in 61 realk nemških, 47 gimn. in 26 realk čeških, 4 gimn. in 3 realke laške, 4 gimn. in 1 realka hrvaška, — toda slovenske niti ene ne gimnazije, ne realke.*) (Tisto, kar v politiki dela zgago kot celjska slovenska gimnazija, je neko revno obojče (Zwitter) ter ranžira v statistiki med utrakvističnimi gimnazijami, kakor tudi mariborska in vse kranjske [le kočevska menda ne?!]).

Da slovensko ljudstvo razvidi, kako med Nemci in Čehi raste potreba po višji izobrazbi, in kako se vsprejeto s to množo srednje šole, naj še navedem, da je v ministerijalni statistiki v šolskem l. 1903/4. bilo že 116 nemških in 51 čeških gimnazij, ter 69 nemških in 37 čeških realk izkazanih. — To je velikanski napredek v 4 letih! — Slovenci pa kakor da bi bili prikovani

*) Glej knjigo: Dr. I. v. Twardowski: „Statistische Daten über Oesterreich“, 1902 str. 40 in 49.

na edno torišče! Naše šolstvo se ne gane za korak naprej, marveč postaja kot **slovensko šolstvo** še skoro slabše. Dokaz za to naslednja izvajanja.

Kot vir za naslednje podatke o učiteljskih in strokovnih šolah po Slovenskem sem porabil knjigo: „Jahrbuch des höheren Unterrichtswesens in Oesterreich.“ XVI. Jahrgang 1903.

Učiteljska se nahajajo v Mariboru in Celovcu z nemškim učnim jezikom, v Ljubljani, v Kopru in v Gorici z nemško-slovenskim učnim jezikom; a tudi na teh je, kolikor so meni razmere znane, uredba takšna, da se tudi ta 3 učiteljska smejo imenovati nemška, kajti slovenščini je prostor odkazan takorekoč za vrati.*) In resnica ostane, da se učitelji, ki imajo vzgojevati slovensko dečo, po vsem Slovenskem vzgajajo nemški! — In mnogo predmetov, katere potem morajo po ljudskih šolah učiti slovenski, se sami slovenski nikdar niti učili niso! — Ali je možno izmisliti še bolj neumno uredbo učiteljske? — Kakšne pa morajo biti posledice temu?

O tem sedaj ne bomo razpravljali. — Le-to rečemo: žalostno je za Slovence, da je tako; a še žalostnejše in nevarnejše za naš narodni obstanek je to, da slovensko razumništvo vseh stanov do sedaj ni še napravilo niti enega resnega poizkusa, te razmere poboljšati, za kar ima zakonito vso pravico, naravno pa kot slovensko razumništvo najsvetejšo dolžnost.

Ali mari ono teh naših razmer ne pozna? Sicer bi to bilo neopravičljivo, a pri večini ni nemogoče. Radi tega jih popisujte, slovenski listi! — **Spoznavajmo** se sami, in ako je še v nas kaj zdravega jedra, napredek potem ne bode izostal.

Za učiteljski naj koj uvrstim kot vzgojevališče „Mestno višjo dekleško šolo v Ljubljani“, na kateri je učni jezik za večino predmetov slovenski, le za nemščino in zgodovino je nemški. — Torej tudi ta šola je v jezikovnem oziru lisasta. Tudi tukaj se naši „radikalni“ krogi boje dejanskega izvršenja načela: vsi predmeti se morajo učiti v materinščini, sicer pa se tujih jezikov, v prvi vrsti nemščine, naj uče, kolikor le mogoče! — Za Slovence v drugih pokrajinah ni več nobenega višjega učnega zavoda za dekleta; a za Nemke, ozir. za Italijanke obstoje povsod.

Šole za povzdigo posameznih gospodarskih strok.

V tem oziru nismo Slovenci nič na boljšem. V opravičenje te trditve podam sledeči pregled:

Obrtna izobraževališča: C. kr. drž. obrtnih šol je vse polno v nemških in čeških deželah, seveda, nemških in čeških. Tudi Trst ima laško od l. 1887/88. — Slovenci nimajo niti ene. C. kr. splošno državno rokodelsko šolo ima sicer Celovec od l. 1889., a ta je nemška.

Glede strokovnih šol za posamezne obrti imamo vsaj nekaj, dasi prav za prav zelo malo. Na str. 445. ima navedeni „Jahrbuch“ štiri c. kr. strokovne šole za klekljanje čipek s slovenskim učnim jezikom.*) in sicer: v Idriji (na Kranjskem), v Dol. Otlci, v Čepovanu in v Bovcu (na Pri-

*) Prosi se, da se v enem ali drugem ali pa v večih tudi med ljudstvom razširjenih naših listov uredba vseh učiteljskih temeljito in natančno resnično popiše. Slovenski narod ima pravico izvedeti, kakšni so zavodi, na katerih se mu šolajo njegovi učitelji. Da, mi imamo celo dolžnost, se pobrigati za to, da to izvemo!

*) Vendar nisem popolnoma gotov, ali je v vseh štirih slovenski učni jezik!

morskem). — Vendar ni natančno razvidno iz navedene knjige, kako so te šole urejene v jezikovnem oziru. O idrijski šoli sem našel v „D. Kalender f. Krain u. d. Küstenland“ za l. 1905., str. 201., da ima 3 letnike, in sicer I. in II. letnik slovenski, III. pa nemški! Torej spet ta nesrečni utrakvizem, ki tako mori naš narod že po šolah ter onemogočuje vsak narodni razvoj!

Strokovne šole za obdelovanje lesa in kamna (str. 355). Štajerska ima po eno takšno šolo v Aussee-ju in Brucku, — na Spodnjem (slovenskem) Štajerskem ni nobene; Koroška jo ima v Beljaku z nemškim učnim jezikom. Kranjska ima dve: edno v Kočevju: „K. k. Fachschule für Holzbearbeitung“, samonemško. Zakaj pa ta šola ni dvojezična? — Toraj peščica Nemcev ima v slovenski deželi pravico do samonemške šole, pol milijona Slovencev pa ne do samoslovenske! — Kajti druga takšna šola „C. kr. umet.-strokovna šola“ v Ljubljani je dvojezična, in sicer: „učni jezik slovenski, v zadnjih letnikih deloma nemški“, se glasi v uradni knjigi. — Jaz pa sem (že pred več leti) vprašal mladega mizarja, ki je obiskoval to šolo, v katerem jeziku se je učilo na tem zavodu? Od odgovora, katerega se dobredno več ne spominjam, mi je ostalo v spominu toliko, da so učitelji-mojstri učili nemški, le tu in tam je povedal kakšen slovenski izraz, pa tako, da se mu je videlo, da mu je slovenščina malo mar, ali pa časih celo nekako zaničljivo zavito; iz vsega sem posnel, da se slovenščini tudi na tej „slovenski“ (!) šoli v strokovnih oddelkih ne more goditi nič kaj dobro. — Ali bi ne bil kateri izmed gospodov, kateri notranjo uredbo te šole dobro poznajo, — toli prijazen, da bi nam isto popolnoma zanesljivo objektivno v kakem listu popisal?! — Slovenski narod naj izve, kakšna je edina „njegova“ šola te vrste!

Primorska ima v Marjani laško „e. kr. strokovno šolo za mizarstvo“ in strokovni šoli za pletenje košaric v Foljanu in Žagi, pri katerih učni jezik ni povedan. — (Ali sta slovenski?!)

Strokovne šole za kovinsko obrt. Koroška ima dve: nemško „K. k. Fachschule für Gewehringewerbe“ v Borovljah in nemško „K. k. maschinengewerbliche Fachschule“ v Celovcu, toraj obe na slovenski zemlji, a v kljub temu za slovenščino v njih ni nobenega koticika!

Ako toraj pregledamo vse obrtno šolstvo na Slovenskem, imamo v resnici slovenskega — skoraj nič!

Posledice temu?

Prvič se Slovenci strokovno sploh ne izšolajo, ali pa se izšolajo v tujščini ter se na ta način svojemu narodu odtujujejo, — da, premnogokrat postanejo celo najhujši sovražniki svojega naroda.

Drugič: vsa boljša mesta po različnih tovarnah po Slovenskem dobe ne-Slovenci; domačini — Slovenci kot manj izobraženi pa se morajo zadovoljiti z najnižjim zaslužkom ter ostanejo s svojo popačeno in s tujščino pomešano slovenščino nekako inferijorni.

Tretjič: slovenščina gineva vedno bolj in bolj kot strokovno občevalni jezik naših obrtnikov ter obubožava vsled izmiranja strokovno obrtnih izrazov.

Da te nedostatke, škodljivosti in napake odpravimo: vzdramimo se, Slovenci! in ustanovljajmo obrtne šole!

(Dalje pri)

Domače in druge vesti.

— **Spoznaj se sam.** Pod tem naslovom začnemo danes objavljati daljšo vrsto kmetijskih sestavkov nekega našega odličnega rojaka in sotrudnika. Danes začnemo z našim šolstvom, izvzemši ljudsko šolstvo, katero se bode v poznejših številkah temeljito obravnavalo. Priporočamo občinstvu, da te naše sestavke pozorno čita in pazno zasleduje številko za številko.

— **Občina Teharje pri Celju zopet slovenska.** V soboto, dne 25. svečana so bile občinske volitve na Teharjih. Nemškutarska stranka je z naporom vseh sil stopila v volilni boj. Prisiljeno je volilo za njo okoli 50 slovenskih delavcev štorske nemške tovarne, okoli 25 glasov so Nemci sfabricirali na znani način, da so kupili njivo za 400 K in jo na 22 žensk kot volilk prepisati dali. Izven tega je nemškutarska volilna komisija protipostavno razveljavila Slovence kakih 10 pooblastil. Vendar je tudi slovenska stranka napela vse sile, brez sleparij sicer, pa vendar tembolj z dobro organizacijo in agitacijo, v kateri imata teharski rojak g. dr. Fran Štor in tamošnji kaplan g. J. Čemažar izredne zasluge. Volitev v III. razredu je trajala od 8. ure zjutraj pa do 3. ure popoldne, in se je oddalo 286 glasov. Slovenci so zmagali z 147 glasovi nasproti 139 nemškutarskim. V II. razredu so zmagali Slovenci s 25 proti 19 nemškutarskim glasom, dočim je I. razred ostal v nemškutarskih rokah. Slovenci so torej s to volitvijo, h katere izidu so v veliki meri pripomogli tudi Celjani, dosegli znaten ne le dejanski ampak tudi moralni uspeh, ker je s to volitvijo padla v slovenske roke zadnja nemškutarska kmetijska občina celjskega okraja tik pred vratmi nemškega Celja.

— **Volitve na Teharjih in izventeharski volilci.** Kako vestno so izpolnili Slovenci pri letošnjih teharskih volitvah svojo narodno dolžnost, je razvidno iz dejstva, da so Teharčanom prišli tudi na pomoč volilci iz drugih celo daljnih krajev, ki so pa kot posestniki ali častni člani ali sicer volilci v Teharjih. Prišel je iz Ljubljane gosp. Dragotin Hribar, iz Negove pri Radgoni gosp. župnik Bratkovič, iz Laporja gosp. župnik J. Medved, pooblastilo je dal gosp. dr. Kržišnik, iz Ormoža je prišel volit g. Florjan Kukovec, nadalje nek posestnik iz Levca, g. Vincl in še drugi iz Trnovelj, zlasti pa obilo volilcev iz Celja kakor gg. Žimnjak, Majdič, Dolinar, dva Koštomaja za sebe in soproge, Kolenc, Vanič, Lončar, dr. Vrečko (po pooblastilu), nadalje gg. dr. Hrašovec, dr. Janko in dr. Gvido Sernec, dr. Kukovec. Volili so nadalje razni vrli kmetijski volilci iz Svetine, celjske okolice itd. Slava ti lepi slovenski slogi in požrtvovalnosti vseh in zlasti izventeharskih volilcev.

— **Štorski slovenski delavci in volitve na Teharjih.** Kakor rečeno, so na nemški strani v Teharjih volili večinoma delavci iz štorske tovarne, Slovenci. Grozilo se jim je, če ne bi šli v boj zoper Slovence, da so odpuščeni in izgubijo kruh, kar bi bilo zlasti za one, ki imajo mala posestva in so oženjeni, nekaj strašnega. Celo penzijo jim je zagrozil Jellek odvzeti. Zato so le z veliko nevoljo volili zoper Slovence, in se je vsakemu na obrazu videlo, da se čuti Slovenca, pa vendar po sili mora voliti proti Slovincem. Iz srca so se nam smilili ti reveži. In kaj so dobili za svoje izdajstvo? Prosto so imeli v soboto in dobili nekaj denarja za naprej, kar bodo pa morali — odslužiti, da bi pa dobili dnino za zamujeni dan izplačano, Bog ne daj, tako človekoljubne štorske pijavke niso. Dobili so le nekaj cigar, nekaj gulaža in nekaj pijače, pri kateri so se pa med seboj — do krvi stepli.

— **To je značaj!** Posebno pohvalo izza teharskih volitev zasluži občinski redar Anton Koštomaj. Dasiravno je bil 3 leta v službi nemškega občinskega zastopa, in se je bilo bati, da zopet Nemci zmagajo, ni se dal ostrašiti, da bi z Nemci volil, niti ne, da bi se vzdržal glasovanja, ampak je pogumno volil s Slovenci proti svojim službodajalcem Nemcem, ki bi ga gotovo iz službe odpustili, če bi bili zmagali. Slava mu!

— **Kdo ima največje zasluge za izid volitev na Teharjih?** Težko je zasluge vseh pravično omejiti. Kmetijski volilci so se izvrstno držali kljub vročini in zimi; žeji in lakoti od 8. ure zjutraj do večera. Zlasti kmetijski fantje so neumorno agitirali. Čast gre Martinu Stojanu in

Josipu Šušteriču in g. Ig. Cajhnu v posebni meri. Največ sta pa vplivala na srečen izid z agitacijo pred volitvami gospoda dr. F. Štor in občudovanja vredni narodnjak kaplan J. Čemažar. Vsem iskrena zahvala v imenu volilcev.

— **Kaj nas učijo teharske volitve?** Učijo nas, da s složnim delom še pri tolikih zaprekah lahko dosegamo uspehe v političnem oziru. Imamo pa še mnogo takih slučajev kakor je Teharski. Ne bodo nam pa uspehi v vseh enakih zadevah zagotovljeni, ako pod vplivom nadute fraze podiramo in se pripravimo!

— **Drobne novice o teharskih volitvah.** Ko je volil g. kaplan Čemažar za sebe in za cerkev sv. Jožefa s pooblastilom slovenske kandidatke, zavpil je nad njim uradnik Höger iz Štor: „Zdaj pa še za svojo ženo in za svoje otroke volite!“, zaradičesar so se vsi navzoči skandalizirali in ga pozvali, da naj prosí g. kaplana odpuščanja, na kar pa je odgovoril: „Jaz nič ne preklíčem.“ — To je nemška olika.

Neki nemškutar se je izrazil, da so nemčurji na Teharjih zaradi tega propadli, „ker sta na Teharjih dva hudiča: ta veliki hudič je dr. Štor, ta majhni pa kaplan.“ Omenjenih gospodov pa nič ne moti taka nemška sodba. — Pri zadnji volitvi so se vsi čudili pametni nemški volilni komisiji, ko je zahtevala od teharskega g. župnika, zlatomašnika in knez. škof. konz. svetnika, da naj kot upravitelj župnijstva na Teharjih pokaže pooblastilo, ker sicer ne sme voliti. Gospod župnik je volil že nad 40 let v Loki, Slovenj. Gradu in Brežicah brez pooblastila in je rekel, da se mu kaj tacega še ni nikoli pripetilo kakor od teharske nemške volilne komisije. Sicer pa to ni edini slučaj, v katerem je komisija pokazala svojo sposobnost.

Štorskih volilcev in nevolilcev je bilo pred občinsko hišo, po hodnikih in v volilni dvorani sami toliko, da se je vse trlo. Ker pa so bili ravnatelj, podravnatelj, vsi uradniki in delavci tovarn na Teharjih, osmešil jih je z vso pravico neki volilec, da so štorski tovarniški prebivalci sedaj spremenili pratiko, in da je na dan 25. svečana praznik sv. Florjana in sv. Barbare, ter da pač zaradi tega počivata tovarna in premogokop.

„Dolgi Tinč“, to je namreč Martin Koštomaj izpod Bežigrada, znani nemškutarski kandidat, je trdil, da Slovincem nobena „zavba“ ne pomaga, da bodo zmagali Nemci, to je njegova stranka, če se tudi vsi Teharčani in vsi slovenski dohtarji vzdignejo.“ Pa se je grozno zmotil. Sedaj neki okoli pravi, da je mislil reči namesto „vzdignejo“ „obesijo“. Potem bi bili pa res zmagali Nemci.

Jožef Pilih, po domače Štefan iz Trnovelj pa je rekel, da ravnatelj Jellek je njegov Bog, in da gre rajši na zajčji lov kakor pa na Teharje Slovence volit. Jako modro!

Franc Ostrožnik po domače Povhar, katerega so Štorjani postavili za kandidata v tretjem razredu, je presenetil nemčurški agitacijski odbor s tem, da je v tretjem razredu volil v imenu svoje žene same slovenske odbornike — namestnike, v svojem lastnem imenu pa v drugem razredu ravno tako. To so ga gledali presenečeni nemčurji! Tako je prav!

Neki šaljivi volilec je rekel, da ni čuda, da so železne tovarne krstili z imenom Štore, ker se pri volitvi v tretjem in drugem razredu skoraj ni ničesar družega slišalo kakor: Štor, Štor, Štor. Bili so namreč izvoljeni sledeči Štori: Franc, Anton, Janez, po domače Figovc in Janez Štor — torej štirje Štori, in razun tega je prišlo volit tudi mnogo drugih Štorov in tudi dva medveda, namreč nemški medved (Bär-Peer) in slovenski Medved, vrli narodni župnik iz Laporja.

Ko je neki volilec vprašal, zakaj ni v volilni komisiji nobenega Slovenca, odgovoril mu je nemški župan Gorišek: „Mi smo Slovenci, kakor že imena kažejo, namreč: Gorišek, Lokošek, Rezar, (ki so pa vsi sami nemškutarji) t. j. — ne Novoslovenci ampak Staroslovenci. Čudni Slovenci so to.“

Vse priznanje gre bivšemu občinskemu odborniku g. ravnatelju Jelleku za njegovo neumorno agitacijo, pri kateri si je s svojim marljivim spremljevalcem „Žgankovim Korlom“ marsikatero bridko izkusil, posebno ko ga je spodila neka volilka — bil je namreč pri vsaki bajti — s prekljó! Tako se Nemcu duri kaže.

Dosedanji občinski tajnik je slutil, da kanejo pri volitvah Slovenci zmagati, in je zaradi tega zahteval, da se mu v zadnji seji odstopivšega občinskega odbora zagotovi stalna služba in trimesečna odpoved. To je namreč znani Nemeč Pušnik.

Takoj po volitvi je pa bil na glavnem trgu v Celju v nedeljo dopoldne jako živahen razgovor med nemškutarskim in koncesijoniranim kovačem in Teharij. Tlakerjem, katerega je nedavno vsled razgrajanja kljub njegovi široki zadnji plati vrgel navdušen slovenski mladenič po stopnicah gostilne g. Šušteriča, in med znanim celjskim Öchsom, kateri je prvemu očital, da so Nemci zaradi tega pri volitvah propadli, ker so jo s svojim zadnjim županom Gorišekom grozno zavozili i. t. d. Ta pogovor celjskega in teharskega modrijana je poslušalo več ljudi z velikim zanimanjem. Mi pa pravimo: Vsaka gnjiloba enkrat do konca zgnjije. — Več zamivosti sledi!

— **Slovensko gledališče v Celju.** Preteklo nedeljo so igrali „Kontrolorja spalnih vozov“, igro iz francoščine prevedeno. Igra je bila za naš prosti oder nekaj novega, in izražala se je misel, da morda naše občinstvo ni za tako igro. Po končani igri smo pa slišali drugačno sodbo: igra je splošno zelo ugajala, igrala se je pa izvrstno. Da je bil uspeh toli iznenadljiv, zato gre hvala našim vrlim igralcem. Gospica Meta Baševa je rešila svojo ulogo tako izborna, da bi jo bila težko bolje igrala še tako izsolana moč: naravno neprisiljeno, lahkotno. Ravno tako dobro podala nam je gospa Venturinijeva Georgesovo taščopesnikinjo, jako težko ulogo, katero je jako častno izvršila. Georgesovo ljubico je ljubko igrala gdč. Mila Sernečeva, ki je tudi ena prvih močij na našem odru. Izmed moških ulog nam je omenjati seveda v prvi vrsti g. režiserja Salmiča, junaka cele igre, nesrečnega kontrolorja spalnih vozov. Nad vse izborna je igral g. Mikuš pravega kontrolorja spalnih vozov. V njem smo pridobili spretnega igralca, ki se vživi v vsako ulogo. Gospod Meglič (tast Montpepin) je vzbujal soglasno priznanje in pozornost. Zelo je tudi ugajala gdč. Moosova, navihana zaveznica prebrisanega agenta g. Rebeka. Omenjati nam je gospoda in gospo Kramaršičevo, ki sta se že prvič občinstvu pokazala kot spretna igralca, in obeh služkinj, gdč. Juhove in gdč. Milice Družovičeve; res takih služkinj bi si vsak želel. Ako pohvalimo še g. Cvetkoviča, mislimo, da nismo prezrli nikogar. — Kljub obilnim prireditvam zadnjega časa je bilo gledališče dovolj dobro obiskano.

— **Sokolova maškarada.** Zopet smo nekoliko pogledali za zagrinjalo, in čujte, kaj smo videli? Izide ta večer poseben časopis, o katerem nam zatrjujejo, da nam pove mnogo novega in zanimivega, posebno iz našega ljubega Celja. Nadalje se nudi obiskovalcem slovenski „Überbrett“, ki je tudi nekaj prav posebnega. V vsakem koticu čaka obiskovalce kako presenečenje, skupin pa je pripravljenih že jako mnogo. Na naše zadnje novice se je oglasilo že mnogo zastopnikov najrazličnejših narodnosti, izmed njih omenjamo le Neapolitanca z „dudlo“. Hitite si po vstopnice!

— **Smrad pred Kostovo zajfarijo** je naravnost neznosen. Nam se tu ne gre za narodnost, ampak za nedostatek, ki je v sramoto vsakemu mestu, ki hoče biti le količkaj moderno. Vsako drugo mesto bi bilo postavilo to smrdečo podrtijo že davno na polje. Kaj porečejo k temu sanitetne oblasti? Ako mesto v doglednem času ne ukrene potrebnega, se obrnemo do drugih oblasti, potem bomo videli, ali mora res vse mesto duhati smrad zaradi ednega zajfarja. Kaj poreko k temu stariši nemških otrok, ko se jeseni otvori tik zajfarije nova dekliska šola?

— **Sneg,** ki pada zadnji teden, tvori po ulicah veliko zlobudro, vendar se jako slabo skrbi za snaženje trotoarja. Pa za take reči skrbeti naš magistrat nima časa.

— **Dvojne hišne številke.** Jako neprijetno, posebno za tujce je, da ima mnogo hiš v Celju poleg novih še stare hišne številke. Ako bi imeli naši mestni očetje količkaj odprte oči za reči, ki spadajo v njih delokrog, bi moral biti ta nedostatek odpravljen že najmanj deset let.

— **Dvojezične tiskovine.** S Štajerskega se piše „Slovenca“: Res je že čas, da se v slov. pokrajinah razpošiljajo le dvojezične tiskovine. A treba je tudi dosledno delati! Smešno je od uradnikov, ki komaj slovenščino lomijo, zahtevati slovensko uradovanje, v uradih pa, ki jih zavzemajo rojeni Slovenci, se mirno šopiri nemščina. Zgodi se, da sedi župnik med odborniki pri občinski seji, kjer se sprejme predlog, da bo obč. urad uradoval le slovensko, župnik pa uraduje prej in slej le nemško. Zato ni čuda, da gre na slabše. Torej le dosledno delajmo, pa bomo dobili tudi dvojezičnih tiskovin!

— Ples žalske požarne brambe v soboto je uspel prav lepo in dobro. Ob finih zvokih vojaške godbe smo se vrteli do ranega jutra. Aranžma je prevzel načelnik, g. župan Širca. Da ni bila udeležba tako obilna kakor bi sicer pričakovali, je pripisovati slabemu vremenu in različnim prireditvam, ki se sedaj ob koncu pusta kar kopicijo. Kostumov ni bilo, samo prekrasna ciganka nas je iznenadila. Gospodje so dame kar obsipali z peštrim cvetjem in plesali v njih zadovoljnost jako marljivo. Častitamo aranžerju in slav. požarni brambi.

— Imenovala je „Kraljeva srbska akademija znanosti“ v Belgradu dr. Matijo Murka, vseučiliškega profesorja, za svojega člana.

— Draginja mesa na deželi. Na dopis iz Gotovelj, objavljen pod tem naslovom v našem listu, se je oglasil pri nas dotični mesar v Žalcu, ki tudi v Gotovljah prodaja meso. Čuti se prizadetega in zatrjuje, da ni resnično, kar je pisal naš g. dopisnik. Pozivlje ga na dokaze. Da ne bi trpela njegova obrt, radi popravljamo poročilo, ker so odjemalci in gostje njegovi zadovoljni z njim. Sicer pa niti ne vemo, ako je mislil njega naš g. dopisnik, kateremu prepuščamo odgovornost.

— Ponesrečil je v Otišnem vrhu pri Slov. gradu posestnik umetnega mlina Jakob Majdič. Desna noga mu je prišla med valjce, ki so mu jo zdrobili do polovice. Prepeljali so ga v bolnišnico ter mu odrezali nogo, vendar je 23. t. m. umrl v groznih bolečinah.

— V Ptujju je umrl posestnik in bivši gostilničar g. A. Brunner.

— Z bajonetom zabodel je v ptujski okolici neki pionir kmečkega fanta Antona Čeha, vendar rana ni nevarna.

— Gospodarstvo okrajnega zastopa v Konjicah. V članku „Narodni razvoj konjiškega okraja“ se je dopisnik dotaknil tudi okrajnega zastopa in njegovega mrtvo-rojenega deteta, lokalne železnice. Iz verodostojnega vira pa smo poizvedeli, da je znašal prispevek k izgubi železnice ne samo 12.000 ampak 12.600 K. Ker pa je to neprostovoljno darilo nemškutarjskih okrajnih odbornikov vzbujalo pri kmetih glasno nevoljo, so stvar po svoje potlačili. Ostali so prispevek deželi dolžni, ljudstvu pa natvezili, da so stvar dobro uravnali. Dobro seveda za se, ker so bili v strahu pred volitvami! A čujte in strmite! Pri zadnji seji pa so dali milostno na znanje, da je ta dolg do danes narasel na 52.000 K. Bože mili, lep denar, kaj? Treba bode seveda plačati. Domislili so se pri tem, da bi jim dežela spregledala 31.000 K. Pa prosim, „da bi jim“ — zakaj verjetnosti je prav malo! Ostalo pa bi se pobiralo z 10% zvišanimi dokladami! Sladek up za te, slovenski kmet! Zopet se uresničuje slovenski pregovor, trdeč: „Ako kupuješ, česar ne potrebuješ, bodeš prodajal, kar potrebuješ!“ Seveda kupili (gradili) so železnico nemškutarji, kmet je ni potreboval, a plačati jo mora. In tako bode kmet moral dati kravo iz hleva, vole izpred pluga, da spravi denar skupaj! — Konjiškim tržanom je morala vražje trda presti, da so kar vse povprek, kar nemški gre in leze, poklicali v okrajni zastop. Mesarje, usnjarje, peke, trgovce, advokata očeta i sina, oštirje in kar je še takega, in vendar je bilo še vse skupaj premalo. Še viteza od šivanjke in kopita sta v pomanjkanju drugih morala pomoči. Bogme, zdaj, ko imamo kopitarja in šivanjkarja, bo okraj z orjaškimi koraki napredoval. Boš videl, kmet slovenski, kake podplate ti bo vrezal in iz oguljene raševine napravil svatovski plašč! Oj zlati vek zdaj kmetom našim pride! Da pa slavni okrajni zastop ne pride drugič v sitno zadrego, obveščati nas o takem dolgu še le tako pozno, svetujemo in zahtevamo, da, zahtevamo, da proračun v vseh podrobnostih in ob koncu leta račun vsako leto pravočasno objavite po časnikih, kakor je storil to ptujski okrajni zastop! S površnimi bilancami s tremi, štirimi postavkami števil, ki ne povejo nič kakor mrtva števila, se ne zadovoljujemo. Proračun in račun, kakor čitate v seji, nam podajte! Mi kmetje dravinski in pohorski zahtevamo, da se nas o računu in proračunu javno obvesti! Sicer še nismo pri koncu, in bodemo okrajnemu zastopu posvetili kar največ pozornosti.

— Maškarada konjiških slov. samecev, ki se je vršila dne 18. t. m., se je obnesla v celem obsegu jako izborna. Hvala gre v prvi vrsti odboru za marljivo delovanje. V lepo ovenčani dvorani se je plesalo do ranega jutra. Očarale so nas naše dame s prekrasnimi kostumi, in prese-netil nas je med drugimi lepimi maskami gospod Ermenc, ki je res jako impozantno predstavljal

slav. junaka Steseljna. — Pri tej priliki se zahvaljujemo g. Vidmšku za požrtvovalno aranžiranje plesnih vaj.

— Celjsko porotno sodišče. Kam dovede človeka nizkotna strast po bogastvu, se je videlo dne 24. t. m. Toženi so bili Martin Zorko (29 let), Ivan Zorko (26 let), Anton Bučar (44 let), Alojzij Pročnar (25 let), Fran Barič (31 let), Marija Gračner (35 let) in Fran Zugič (26 let), vsi imoviti posestniki s Kranjskega zaradi izdajanja ponarejenih bankovcev po 20 K, katere jim je delal neki Krkovič v mestu Duisville (Pennsilvania) v Severni Ameriki. Izdajali so jih v Sevnici, Zagrebu, Gradcu in v Ljubnem na Zgor. Štajerskem. V Sevnici so jih zalotili, in celjsko porotno sodišče jih je obsodilo in sicer Martina Zorkota na 7 let, Ivana Zorkota na tri in pol leta, Alojzija Pročnarja na 4 leta, Antona Bučarja na 4 leta, Antona Bariča na tri in pol leta in Frana Zugiča na 3 leta in 9 mesecev težke ječe. Marija Gračner je bila oproščena. Žalostna slika je bila, ko so žene obsojenih plakaje in jokaje jemale slovo od svojih možov, ki so morali v ječo.

— Iz Noveštifte. V poletnem času je pri nas jako živahno, kajti neštevilno pobožnih romarjev dan za dnevom obiskuje našo krasno dvostolpo cerkev. Tudi lep razgled, ki se nudi od tukaj, privabi mnogo tujcev. Nekaj drugega pa je, kar zelo ovira napredek tega kraja. Že od nekdaj je opravičena želja občinstva, da se tudi v Novištifti ustanovi c. kr. poštni urad, kakor ga imajo na primer v Solčavi in drugih manjših krajih. Jasen dokaz, da je prometa dovolj, je ta, da v tej občini stanuje šest trgovcev z mešanim blagom, in vsi kot taki predpisani davek pošteno plačujejo. C. kr. poštni urad v Gornjem gradu nam pa iz principijelnih vzrokov ni posebno naklonjen, zato tudi ne more o našem prometu odločevati, ker si tudi pri drugih poštinih uradih pomagamo. Kar pa zadeva c. kr. pismonošo, oziroma poštnega ekspeditorja Laznika, smo lahko zadovoljni z njim, ker svoj posel strašno natančno opravlja. Ta gospod donša „Domovino“ redno vsak ponedeljek in četrtek, torej tri dni kasneje, seveda ravno v takem lepem redu druge poštne stvari. Zato hvala slavnemu c. kr. poštnemu ravnateljstvu za tako imenitno pošto zvezo! Ali smo med Katři?

— Poročilo o odborovi seji „Podpornega društva organistov“ z dne 23. svečana t. l. Sijajna udeležba je lep dokaz, kako je odbornikom na srcu blagor društva, ki ima za uboge, zapuščene organiste tako blag namen. Gosp. Rojnik je pozdravil navzoče in otvoril zborovanje. Sklenilo se je, da se skliče redni občni zbor v četrtek po Veliki noči to je 27. aprila in sicer v „Narodnem domu“ v Celju. Po občnem zboru se pa priredi koncert v prid „Podp. društva organistov“. Opozarjamo vse gospode organiste, ki hočejo pri koncertu sodelovati, da se objavijo v časnikih pravočasno pesmi, katere se bodo proizvajale. Program sestavi g. K. Bervar, mestni organist in vodja orgljarske šole v Celju. To nam je zagotovilo, da bode program vsestransko zanimiv. Koncert bo nudil mnogo užitka, ob enem pa bo slavno občinstvo s svojo udeležbo tudi lahko pokazalo, da ima simpatije do slovenskega organista, za katerega je tako slabo skrbjeno. Podp. društvo se tudi res trudi, da svoje ude vsestransko podpira, tako je n. pr. interveniralo pri knez. škof. ordinarijatu v Mariboru za g. J. Remiča, organista v Šoštanju, katerega tam neusmiljeno preganjajo vsled obžalovanja vrednih političnih razmer. Želeti je pač, da bi že vendar enkrat sprevideli vsi organisti, da si moramo pomagati le s tem, da se vsi združimo. V združitvi in skupnem delovanju je naša rešitev ne pa v večnem tarnanju in zdihovanju, dragi tovariši! Združimo se torej vsi. Vsak naj prej ko mogoče pristopi k društvu. Resnica je, da imajo nekateri organisti tako nizko plačo, da se komaj preživijo, toda 1 K na mesec lahko vsak žrtvuje; saj je ne zavrže. Imel bo vsaj upanje, da bo v slučaju nesreče, ali ko pride starost in z njo onemoglost, vedel, kam se mu je obrniti po pomoč! Na svidenje torej dne 27. aprila v Celju.

— Požar. Dne 22. t. m. je pogorela v prodajalni gg. Lebinger in Bergmann v Litiji vsa zaloga. Kako je nastal ogenj, še ni znano.

— V Zagrebu je umrl v petek znani hrvaški književnik, vseučiliški profesor dr. Milivoj Šrepel.

— V Ljubljano pride sedaj tudi gorska artilerija, kar je dokaz, da se Avstrija resno oborožuje na južnozahodni meji.

— Potres je bil dne 24. t. m. po vsem Tirolskem.

— Simplonski predor med Švico in Italijansko bo kmalu dokončan. Začeli so ga graditi pred sedmimi leti in sicer od obeh strani, v petek so predrli steno, ki je še ločila oba rova.

Društveno gibanje.

— Učiteljski dobrotniki. „Društvu za zgradbo učiteljskega konvikta“ so darovali: g. dr. Alojzij Brenčič, advokat v Celju, 5 K; g. dr. Juro Hrašovec, advokat v Celju, 10 K; posojilnica na Dolu 10 K; g. Alojzij Gregorin, c. kr. sodni svetnik v Celju, 2 K; g. Josip Kožuh, c. kr. gimn. profesor v Celju, 2 K; g. Mih.

Vošnjak, bivši državni poslanec v Gorici 5 K; g. dr. Josip Barle, c. kr. notar v Kozjem, 10 K; g. dr. Fr. Jankovič, okrajni zdravnik v Kozjem, 6 K; g. Josip Sitter, c. kr. okrajni sodnik v Brezicah, 4 K; g. dr. Lev Kreft, zdravnik v Št. Jurju ob Ščavnici, 5 K. Živili učiteljski dobrotniki in nasledniki! Bog plati!

— Žalska prostovoljna požarna bramba priredi na splošno zahtevanje na pustno nedeljo, dne 5. sušca 1905 v okinčanih prostorih g. Viranta II. plesno veselico, h koji se vabijo vsi njeni p. n. dobrotniki in prijatelji ter dragi nam brambovci bratskih društev. Pri plesu svira izborna godba. Začetek ob 8. uri zvečer. Vstopnina za osebo 60 vin.

— Podravska podružnica „Slov. planinskega društva“ objavlja svojim prijateljem ob zaključku letnih računov imena cenjenih svojih podpirateljev v pretečenem letu. Ti so: visoko c. kr. železniško ministrstvo 100 K, slavne posojilnice v Framu, Mariboru in Ptujju po 50 K, g. dr. Jernej Glančnik 50 K, slavni posojilnici v Slov. Bistrici in v Št. Ilju v Slov. goricah po 10 K, g. baron Rosmanit 20 K, g. Svitoslav Hauptman 10 K in gg. samci mariborske čitalnice 7 K. Blagim podpirateljem izrekamo tem potom najsrčnejšo zahvalo! O drugih društvenih dohodkih in izdatkih ter društvenem delovanju v pretečenem letu sploh še poročamo. Planinski pozdrav!

— Konjiško učiteljsko društvo zboruje v nedeljo, dne 5. marca t. l. ob pol 11. uri dopoldne v Konjicah. Predavanje gosp. tovariša Brumna o pouku v oddelkih. Jako važen je razgovor o vprašanjih za letošnjo deželno učiteljsko konferenco. Zatorej pridite vsi! Odbor.

— Učiteljsko društvo za brežiški in sevniški okraj zboruje letos drugič dne 5. marca v šoli v Brezicah. Pričetek zborovanja ob pol 10. uri dopoldne. Spored: 1. Odobrenje zapisnika zadnjega zborovanja. 2. Dopisi in društvene zadeve. 3. Iz šolske prakse. 4. Predavanje g. Jamška: „Predmet po Kernu“. 5. Želje in nasveti. Obilne udeležbe pričakuje odbor.

— „Bralno društvo v Pišecah“ priredi prihodnjo nedeljo, dne 5. marca po večernicah v gostilni Ivana Ilja svoj redni občni zbor s sledečim sporedom: 1. Prečitane zapisnika poprejšnjega občnega zbora in zapisnika zadnje odborove seje. 2. Poročilo o društvenem delovanju. 3. Poročilo blagajnika in knjižničarja. 4. Izvolitev dveh preglednikov računov. 5. Pristop udov in vplačevanje udnine. 6. Važni nasveti in pogovori o društvenih zadevah. Po končanem občnem zboru prosta zabava s tamburanjem in petjem. Vse društvenike in prijatelje vabi k obilni udeležbi odbor.

— Društvo „Kum“ v Radečah pri Zidnem mostu priredi na pustno nedeljo, dne 5. marca prvo veliko društveno maškarado v prostorih g. Gschella. Vstopnina za osebo 1 K, za obitelj 2 K 50 vin. Nemaskovani plačajo 30 vin. globe. Modra jama na otoku Kapri bo električno razsvetljena.

— Narodna čitalnica v Ptujju priredi dne 1. sušca t. l. v svojih prostorih v „Narodnem domu“ plesni venček. Začetek ob 8. uri zvečer.

— Vabilo na CXXXVII. odborovo sejo „Slovenske Matice“ v Ljubljani v ponedeljek, dne 6. sušca t. l. ob pol 5. uri popoldne v društveni pisarni. Spored: 1. Naznanila predsedništva. 2. Potrditev zapisnika o 136. odborovi seji. 3. Poročilo knjižnega odseka. 4. Tajnikovo poročilo. 5. Eventualia.

— Akad. teh. društvo „Tabor“ v Gradcu vabi na domači pustni večer, ki ga priredi v soboto, dne 4. sušca 1905 v dvorani restavracije „zum wilden Mann“ Jakominigasse 3. Šaljivo petje in godba, afrikanski gramofon, kranjski sejem, umetniška razstava, tragična opera itd. Ples. Vstopnina 80 vin. Maske dobro došle. Začetek ob 8. uri zvečer. Kdor vsled pomote ni dobil vabila, naj se blagovoli obrniti do akad. teh. društva „Tabor“ Gradec, Maiffredygasse 14.

— Slov. akad. društvo „Slovenija“ priredi v petek, dne 3. marca t. l. svoj VI. redni občni zbor z običajnim dnevnim redom. Lokal: „Zum grünen Tor“, VIII. Lerchenfelderstrasse 14.

Politični pregled.

— Razmerje med Avstrijo in Nemčijo. V političnih krogih se mnogo razpravlja o protestu, ki ga je poslal v Berlin minister zunanjih del, grof Goluchowski — kakor je baron Gautsch povedal deputaciji poljskega kluba — kateri protest je naperjen proti pruskemu ministru Rheinbahu, ki je Poljakom očital, da v Galiciji zatirajo Malorus. Goluchowski je v protestu zastopal stališče, da se pruski ministri nimajo vtikati v dunajske notranje zadeve. Protestu se pripisuje simptomatičen pomen. Ne zaradi povoda ali vsebine, nego le kot dokaz, da je razmerje med Dunajem in med Berlinom napeto. Pripoveduje se, da je povzročilo to napečnost: 1. postopanje in spletkarjenje Nemčije v Belem gradu proti avstrijski industriji in avstrijskim denarnim zavodom; 2. postopanje Nemčije pri obnovitvi trgovinske pogodbe z Avstrijo. Dunajska vlada je baje že v Berlinu namignila, da Avstrija ni odkazana nazvezo z Nemčijo,

in zatrjuje se, da se trudi kralj Edvard ustanoviti novo trozvezo, v kateri bi bile Angleška, Avstrija in Rusija. Te verzije je z rezervo vzeti na znanje.

— **Položaj na Ruskem.** Med ruskimi delavci narašča razburjenje. Stavke se širijo. Jutri začno na Varšavski železnici zopet voziti vlaki.

Rusko-japonska vojna.

Tretje rusko brodovje. Kakor se poroča iz Londona, je v soboto zjutraj plulo pet velikih vojnih ladij, spadajočih k tretjemu ruskemu brodovju, skozi morsko ožino La Manche. Eskadra admirala Nebogatova pluje z veliko hitrostjo in se vstavi še le v Tangeru all Algieru.

Nebogatov bo skušal do konca sušca dospeti do Madagaskarja.

Iz Mandžurije javljajo le nepomembne praske. General Steselj je došel v Petrograd.

Iz Port Louisa poroča Reuterjev urad, da skušajo japonski agenti kupiti ali v zakup vzeti več otokov v bližini Seychel, ki bi naj služili Japonskemu brodovju kot operacijska baza.

„Rus“ poroča z bojišča, da je že general Miščenko toliko ozdravel, da se v štirinajstih dneh že vrne k fronti. Po svoji vrnitvi bo baje imenovan kornim poveljnikom.

Loterijske številke.

Gradec, 25. februarja 1905: 48, 82, 40, 77, 4.
Dunaj, „ „ „ 55, 78, 32, 73, 88.

Želim kupiti hišo

v katerej se nahaja trgovina z mešanim blagom. — Ponudbe sprejema iz prijaznosti upravništvo „Domovine“ pod: Slovenec 509.
(93) 2-1

V najem

se da lepo posestvo, ki meri skupaj 32 oralov, leži na prijaznem kraju, 20 min. od juž. kolodvora. Posestvo obsega sadonosnik, 13 njiv, 7 travnikov in dva gozda, iz katerih se lahko po dogovoru dobi stelja in les za kurjavo. Hiša ima 3 sobe, 1 kuhinjo, klet, 2 kozolca, živinske hleve, svinjak in mlin za domačo porabo. Da se pa tudi posamezne njive in travnike v najem pod ugodnimi pogoji do konca marca. — Natančneje se poizve pri **M. Mlinar**, Kladje št. 2, pošta St. Jurij ob j. žel. (95) 2-1

1 štelaza

za špecerijsko tehtnico in posodo za olje je po ceni **naprodaj**. (97) 2-1

Več se izve pri **Jos. Joseku**, Celje, Glavni trg.

Kupujte narodni kolek!

Usojam se slav. občinstvu naznaniti, da sem

kolodvorsko restavraco v Žalcu

od g. A. Kukec z 15. t. m. vzel v najem ter se priporočam za obilen obisk in zagotavljam, da se bode točilo le domače pristno vino kakor izborno pivo.

Obenem je tudi skrbjeno za dobro kuhinjo kakor za točno postrežbo in solidne cene. (94) 3-1

Ivan Jama, gostilničar v Žalcu.

10000 kg travnega semena

mnogovrstnega in svežega najboljših vrst mi je ravnokar došlo iz Šotskega. Imam tudi veliko drugih krmilnih semen kakor detelja, pesa, korenje, repa itd. in vsa zeljadna in cvetlična semena.

Semena po najnižjih cenah priporoča **edina na Kranjskem strokovno urejena in odlikovana semenska trgovina**

Alojzij Korsika v Ljubljani.

Ceniki za leto 1905 so na zahtevanje dobili brezplačno. (96) 3-1

Naprodaj

je zavoljo smrti hiša z vodno močjo, žaga, mlin, stroj za snaženje ječmena in špecerijska trgovina na veliko in malo. Trgovina se tudi da v najem ali se sprejme kompanjon, tudi se lahko veliko podjetje z malimi stroški povzdigne; n. pr. tovarna za žeblice, žajfe, palice za gajžle, vozno mazilo, kvas. Leži na Kranjskem in je brez konkurence. — Obrne se **H. K. „20000“**, Il. Bistrica (Kranjsko). (99) 2-1

Vizitnice priporoča „Zvezna tiskarna.“

Naprodaj je pod ugodnimi pogoji

posestvo „Kmetijskega društva v Leskovcu pri Ptuju“, katero sestoji iz hiše, v kateri je gostilna in mesarija, velikega gospodarskega poslopja s prodajalno za mešano blago, hleva, ledenice, vrta in travnika. Posestvo leži ob okrajni cesti Ptuj-Trakostjan (Hrvaško) tik župnijske cerkve v Leskovcu, tedaj v sredini Haloz. Prostor je za vse prav ugoden, in bi delaven in podjeten človek, kateri ima kaj svojega denarja in razume trgovino, prav izvrstno izhajal.

Natančneji pogoji se zvedo pri likvidatorju gospodu **Vekoslavu Pelcu** v Ljubljani, Gosposka ulica št. 10.

Najboljše nepremočljive

plahte za vozove in konje

šinje za tovarne vozove po novih predpisih, jeklene in železne, raznovrstno poljsko orodje,

drevesne žagice, škarje za trte

ima v zalogi in priporoča po najnižjih cenah

trgovina „Merkur“, P. Majdič, Celje.

➡ Za spomladno gnojenje: Tomaževa žlindra in kajnit. ➡

Robert Diehl

Celje

Priporočam svojo najizvrstnejšo, doma žgano **slivovko** in **tropinovec** po najnižji ceni. Nadalje priporočam jako **fino staro slivovko** za zdravila po K 2'40 liter. (100) 2-1

V zalogi imam tudi najboljši **brinovec**.

Staro slivovko in brinovec pošiljam tudi po pošti od 2. litrov naprej.